சற்குருப்யோ நமஃ

ஸ்ரீ நிஜ குண யோகீஸ்வரர்

கன்னட பாஷையில் அருளிச் செய்த

விவேக சிந்தாமணியில்

வேதாந்தப் பரிச்சேத மென்னும்

வேதாந்த சூடாமணி.

இது

நல்லாற்றூர் துறை மங்கலம்

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப்பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகர்நந்த ஞானாசார்ய சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ. மடாலயம் தருசுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேக
சிந்தா மணியதனு ளறை வேதாந்தப்,
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான், பெருகு
சுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்
புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக், கருமிடற்று
வானவற்கே சாத்து சிவப் பிரகாசன் கவி
ஞர் வேந்தே.

சற்குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணறு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணி யைத் தெய்வ சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைய், பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் திநமணியை முக்கட் பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி, யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனு நூலதனு ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனுற் றெரிய நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம்—முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன்
னியாயமீ மாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமு
மீரேழா, வோதலுறும் வித்தைகளா மவற்
றுண்மீ மாஞ்சை யுயர்ந்ததா யைந்நான் கத்
தியாயமா யருத்த, பேதமுற விருகூறு மவ
ற்றுண்முதற் கூறே பிறங்குமருட் சைமினி
சூத் திரரூப மாகிப், போதுமீரா றத்தியா
யங்களாய்க் கருமப் பொருளுணர்த்திப் பூரு
வமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு
மிக்க சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப்
பட்ட, தேற்றமிகு மம்மீமாஞ் சைக்குமதம்
பாட்ட மெனவொன் று பட்டாசா ரியனால்
வந் தன்று, போற்றுமவன் சீடனு யெபிரபா
கரனாற் புகழ்பிரபாகரமெனவோர் மதாந்தர
நன் கமைய, வாற்றியவச் சாபரபாடியமதற்
கு விளங்க வாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்
திட நின் றதுவே. 2

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுறை ப்பதனு லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள் கூர்வியாதன், றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத் தியாயமா மவற்றுண் முதனுன்கத்தி யாயம், விரித்தலுறு தேவதாந் காண்டமெனப் பட்டு விளங்குறு தெய்வதவிலக் கணம்பலபத் திரனு, னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னுன்கத்தி யாய நிகழ் பிரம காண்டமென வேகிசழ்த்தப் படுமால்.

அப்பிரய காண்டத்துட் சிவமொழியிரயிக்க மறைறவலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா, லொப்பரிய பாடிய மொன் றுரைக்கப் பட்டதுபின் னுரைத்ததற்கு விலரனுசாரியனென் பவனுற், செப்பரிய விவரணமாக் குறப்பட்ட ததுவே தெரியின்வே தாந்த நூலென்றுரைக்கப் படுமா, லிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல மெங்ஙனமென் றிடினுரைத்து மியம்பிய நூன் முறையே. 4

வாய்த்த நூன் முகத் துரைக்கு மங்களா சாணே வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்

தேச மெனமூன், றுத்தபதம் பதப்பொரு ளே வாக்கியயோ சனையே யறிவினு விடையிவை யைந் துறையினிலக் கணமாங் கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங் கொள்கிரியை யிவையந்து வயவிலக் கணமாஞ், சாற்றுமநு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ் சம்பந்தம் பயனதிகா ரிகனென நான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம் விமலனெடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை, யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றய ரெலாநீத் தாநந்தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினையு,முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ ருரைத்தசா தநசதுட் டயநித்தவநித்தப், படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம் பழிப்பரிய சமைமுமூட் சுத்வமெனப் படுமால். 6

நித்தியமாங் மாவே பொய் விடயமெலா மெனத்தேர் நிலைதருநித் தியாநித் தியவத்து விவேக, மெத்திவரு மிகமொடமுத்

தரத்தில்வரு போக விராகமிம்மை மறுமை
யுள விடயநுகர் வனைத்தும், பொய்த்தழியு
மிதெம்மைமய மெனவிடுத லாகும் புகழ்சமை
யே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்,
வைத்த சமை யியல்பாய முத்திவிருப் பது
வே வயங்குமுமூட் சுத்துவமென் றறிந்
திடுக மதித்தே. 7

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்
தை சமாதி சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்
கரண மடக்கல், சமைதமைதான் புறக்
கரண மடக்குதல் காமாதி தணித்திடுகை
திதிக்கை கரு மங்களனைத் தினையுஞ்,
சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குரு
வைத் துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு
மொழிநெஞ், சமை வுறவே திட்பமுறல்
சமாதியிச்சா தநஞ்சேரதிகாரி செய்யுங்குரு
சே வையினையெடுத் தியம்பில். 8

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவமா
மவற்றுட் குருபரனுக் கநுகூல விருத்தி, யா
த்தமுயர் குருபான்குற் றேவலே யங்க மரு

ம்குரவர்க் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
கர்த்தலத் தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்
கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசர் பாவ, மே
த்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட மெனு
மிவற்றூன் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையு
மியா னெனதென் றுளன்கரும காண்டியெ
லாக் கிரியையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் று
க்குமவனேபத்தி காண்டி செயுங்கரும மனை
த்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்,
மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியென லாகு ம்
ற்றுமுள வைரவபாரு ளர்க்கொருவ ருய
ர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர்கருமி மு
முட்சோ டறையும்ப் பியாசியநு பவியுடனெ
ருடன். 10

பூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி
முத்தனு மவனூறு பிணிறப்பிலொண் கருமி,
நீடுலக மின்மையென் னிணைந்துபுறக் கரும
கிட்டனுய் முப்பிறப்பின் முத்தனு மவனே,
நாடரிய மும்முட்சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்

ள நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி, வீடிலக விவகார நினையாமல் விவேக மேவியோர் பிறப்பினன் முத்தன நு பவி யே. 11

உலகினிலே தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞா நத்தா லுண்மைமுத்த ஞமவனே யாரூடன் மற்று, முலகமுதல் யர்தெனத்தேர் வொடு குருவை யடைந்து முடம்பாதி பொய்யெ னக்கண் டருட்குருவை யடைந்து, முலகி லொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய் திறக்கேட்டு முயர்தருஞா நிகளாகி முத் தி, யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்தி தெய்வ கதியா லுற்றிடுவோர் மூவரதி காரி களா குவரால். 12

சாதகர்களாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர் தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற் பேதமடை குவரவருட் போதகன்முன் னூ லிற் பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந் திகழ்த்து பவனே, வேதகனல் வகியாதி யா லிம்மை யின்பம் வெந்துயரங்குதவுமவ னிசி

சகுரு வறத்தைப், போதகஞ்செய் திருமை யினு மின்பமருள் பவனே புகழ்தருகா மிய குருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 13

ஆசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாங்மவிருப் பருள்வோன், வாசகனுஞ் சிவ சீவ ரயிக்கியஞா நத்தை வழங்குமவன் கார கனே யந்தவிர்த்து ஙிலைத்த, வாசகனு மூத்தி யருள் பவன்விகித குருவா மதிகா ரிகளாகு மென முன்னர்க் கூறு, நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப நெருப்பினல் வெந்து சிந்தா குலமுடைய னுகி. 14

நாஞரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென் கொ னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங் கொண் டேகி, யானுநற் கல்வியறி வடக்கம் வை ராக மாதியாங் குணமுடைச்சற் குரு வையடைந் தெதிர்மண், ஞானரைப் பணிந் தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்தே யுறவழு த்தி யருட்குருவே யென்பாச தொழிவு, தானுமெத்திறத்தினு லெனவினவல் சீடன் றனதுவிதி வத்துபசங் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன தகிகாரந் தெரிந்தருளா ஞேக்கியஞ்சலோம்பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருத்திப், புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யால வன தநாந்ம புத்தியினை யொழித்துத்தா தாந்மியவாக்கியத்தா, னினையலரு மொரு பிரம நீயேயென் றுள்ள நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு, மினையவுபதே முறை யுத்தேசத் துடனே யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால்.

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமாத் திரத்தா லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங், குறியுடைய தாவெனல்போ லப் பொருளிற் சிறந்த குறியுரைத்த லிலக்கண மவ் விலக்கியமாம் பொளிற், செறிவுறு மவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென் னத் தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொரு ளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்செய் காட் சியா மளவைமுத லாகப் பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கை தா
னே காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமநு மானம்,
திடமருவு மவ்வநுமா னம்பதிஞை யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட்
பதிஞை, யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென்
பதுபுகையுண் மையினு லெனலேது மடைப்
பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த, முடைமை
யுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி யுறுகனி
யா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுமொருவ னிலை
யாமை கண்டு பரிந்திரவுண்கற்பித்தல் கா
ண் ருத்தா பத்தி, யகத்தினிலை யுறுதேவ த
த்த னெனி லிருப்பனவன்வேறு ரிடத்தி
லெனத் தெரிந்திடுத றன்னைத், தகப்பெரி
யர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர் தகும்ப
சுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டி
ருந்தேரன், புகப்படரும் வநத்திலதன் விட
யஞா நந்தான் பொருந்துதலையுவமானப் பி
ரமாண மாகும். 19

இங்கிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற்
றோன்று மின்மையுணர் வபாவமா மரயிரமா

கியவெண், டன்னிலொரு நூறெனுமெண்
ணுண்டெனுஞா னந்தான் சம்பவமா மிம்ம
ரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ், சொன்னி
கழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாகு மளவை,
யென்னவவெண் டொகுத்துரைத்த காட்சி
முத லாய வெண்வகையிற் சமயர்கொள
லின்னவென வுரைப்பாம். 20

புகலுகா யுதனுக்குக் காட்சியொன்
றேசைக புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்ட
னுமானத்தோ, டுகலருஞ்சாங் கியர்க்குமூன்
றுரையொடுநான் குவமை யொடுநியாயர்க்
கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு, மிகுபிரபாக
ரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட வேதாந்தி கட்
காகு மெனவறிக தெரிவுற், றிகலருமொண்
புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா மென்
றுரைப்பர்சம்பவமை திகங்களுட னன்றே.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ தி
ருக்குத் திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்
றின்முதற் றிருக்கில், வறைந்திடுவ சுவகதந்

தன் சாதிவிசா திகளா மற்றவைமூன் றினு க்குமுதா ரணமுறையே மொழியில், விரிந் தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு ஞிமிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு கு றுதே, னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும் வேறுள்ள வணிமரமுங் கன்முதலா யின வும்போலாமால். 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு நிகழாமை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவி ன், றுருவுறுக வ்வுலககாரணமா மாயை யுண்மையினு னிறு தியதி லென்பதென்கொ லென்னில், வரைவுதருசித்திரிகன் சித்திர சத் தியைப்போன் மாயையுஞ்சந் மாந்திர மாம் பிரமத்தின் வேருய்த், தெரிவதிலா மையினென் றுஞ் சச்சிதா நந்த சிவத்தினு க்குவிசா தியிலையென் றுணர்க தெரிந்தே.()

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மெ ன்னுஞ்சொற்கிடையுளேகமெனுஞ் சொல் லதனுக் கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவேனு மிடைச்சொற்குத் தேற்றமத்துவித மெனு

மொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக், கருதுபொருள் வருதலிஞ் லிம்மூறையே மாயா கற்பனைகள் கடந்துநிரவயமாகி யென்றுந், திரிதவில்சிங் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத் தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே. 24

அத்தியா ரோபமப வாதமெனவிரண்டா யறைகுவர்கற் பிதமத்தியாரோப முள்ள, சுத்தியூடிலா தவிர சதம்விளைத்தல் போலச் சொல்பிரம சத்தினில்லா வுலகதுகற்பித்த, லெய்த்திறுதான் வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந் திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத, மெய்த்த பொரு ளறியுமிலக் கணமூன்று மவைதாம் விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம். 25

ஆகமுத லனரியதி செய்து நின்ற வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி, சாகைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூதாதி சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல்

தடத்த, மாகனலி விளங்குகதர்ச் சொருப னெனல் போலாங் மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொருப, நீகடவு சொருபநிசஞ் சச்சிதா நந்தநித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர் வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே, யுத்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந், திதித்தசதோ திதசித்த மனைத்துஞ்சா தகமாந் திறத்தி னு லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே, விதித்திடுக வுயிர்சச்சி தாநந்த மயமேல் விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெனினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி னொளியே விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே விரியும், வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல் விமலசத்தொன் றேதிகழுங் கன்முதலா மவற்

றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு, மெய்ம்மயசச் சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த விருத்தியினிற் சச்சிதா நந்தங்க டோன்றும். 28

ஆதலினு லாநந்த மயமாமா மாவவ்வைந்தினுக்கு முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற், பேதமுறுஞ் சத்துமூன் ரும்விவகா ரிகம்பின் பிராதிபா திகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே, மூதுணர்விற் சுழுத்தியிற்ரோன் ருதுநன வுற்று முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதுகநவினிற்ரோன் றி யழிவதிடை யதுவாம் பொன் ருத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

சீவனுடை சன்கூடத் தன்பிரம மொன்னச் சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான், றாவுபனி நீர்விம்ப வநுமிதாகாசஞ் சொல்கடா வச்சிந்நா காசமொடு மாவான், மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம் விடயமொடு பிரமம்வா சனை

முக்கி யம்பி, னேவுகிச வாங்மாவோ டத்
துவிதம் வித்தை யெனுமிவற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மர்துமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற்
றோன்றி வரல்விடய வானந்தங் கண்படை
யிற் றோன்ற, லோதுபிர மானந்தந் துயிலொ
ழிவிற் றோற்ற முடையதுதான் வாசனா நந்
தங்கே டின்ப, மாதலிலா னொதுமன்மதி
தோன்றுதல்முக் கியமா மானந்த மனோலய
யோ கத்தினில்வந் துதித்த, லேதமறு நிசா
நந்தம் பிரியவிட யத்து ளியான்பிரிய னெ
னத்தோன் றுதலாங்மா நந்தம். 31

விரியுமல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்
மைதா னென்னும் விவேகத்திற் றோன்று
வதே யத்துவிதா நந்த, மரியமறை முடிவா
கும் வாக்கியஞா நத்தா லாதலது வித்தியா
நந்தமென வறிக, வுரியனமுன் னின்மை
யொடுபின்னின்மை யின்றி *யொன்றோன்

---

* யொன்றினிலொன் றின்மையென்று
என்றும் பாடமுண்டு.

ரு காமையென்று மின்மையென நான்கா
ய்த், திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட்
புகாத திறத்தனவாம் பூரணத்து முரு
தனமூன் றாகும். 32

உரைத்தவைதாமியாவையெனினொரு
காலத் துண்டின் றொருகாலத் தெனுங்கால
பரிச்சேதமுடனே, தெரித்தவொருதேயத்
துண் டொருதேயத் திலையென் றேயபரிச்
சேதமுமொன் றாமாகாதென் னுங், கருத்தி
ல்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மெனவே கரு
திடுகவினிச்சித் தின் விரிவாகு மெனமுன்,
விரித்திடுமச் சீவாதி கட்குநாமாதி விவகார
கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால்.

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசு
வன் றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்
திடுவ ரவருள், வேற்றுமைசெய் தூலவுடல்
வியட்டியபி மானி விவகா ரிகன்புத்தி கது
அறுசை தங்யன், மாற்றரிய சிதாபாசன் வி
ட்சேப ரூபன் வருபிரமாத் துருதுவல்கத்
துருவொடுபோத் துருவே, தோற்றியிடும்

விஞ்ஞாநமயன்குடும்பி சரீரி துவம்பதமுக்கியன்முதலா யினவிசுவ நாமம். 34

பேற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மாநி பிராதிபா திகசீவன் சொற்பகற் பிதனென், மற்றவைதான் முதலாயதைசதன்றன் பெயராய் வழங்குறுவர் காரணமெய் வியட்டியபி மாநி, யுற்றுவரு மவித்தையோ பகிதன்கா ரியமா முபாதிகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞநா மங்கள், பற்றிவரு சீவாத்மா வந்தராத் மாமேற் பரமாத்மா வெனப்படுமொத் மாவிதழூன் றுகும்.

காயந்துள விரும்பு போலுடம் பாதிகலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவாத் மாவெனப் படுவான் றுமரையிலையினீர் போலத், தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்வில னந்தராத் மாவாம், போந்துல கிறந்து பரிதிபோற் சான்றுய்ப் பொருந்திஞேன் றன்பர மாத்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறிநின்றதென் றுரைப்பது போலுங், கார்

விரைந்தோட வோடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலு, மோர்வருந் திரிவிற் போ தவாந் மாவிற் குடன் முத லாகிய வுபாதிப், பேர்வருஞ் சீவ பாவனை யுலகப் பெருவிவ காரமென் றறியே. 37

ஆருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப னந்தரி யாமியென் றீசன், றிரிவித மவருட் லேவா கத்துச் சமட்டியா கியவபி மானி, விரிவுறும் வைய்வா னரனென முதலாய் விராட் புருடன்பெய ராகு, மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மானிமாப் பிராணனே யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லா கச் சொற்றன ரிரணிய கருப்பற், கேத்து கா ரணமா முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மானியவ் வியத்தன், வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னந்த மயன்பர தேவதை பரம, ஞத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர் முனந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வினிற் றௌதமே யெனவு,

நெய்த்தசூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனி றத் திலாஞ்சித மெனவும், பத்தியோ வியஞ் சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற் பிர மமு மாயை, வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந் தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந் தரி யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக் கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென் றாகி, விகலமி றால வுடம்பினை மேவி விரா ட்டென நிற்குமென் றறிவாய், திகழுறு பிர மஞ் சித்திர படமேற் சித்திர மியாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு வெற்பெழு வாயசே தநமாய்ப், பரந்துள வுளகஞ் சித்திர மென்பர் பரம்பொரு ளா மொரு பிரமத், திருஞ்சடா சடமா மூலகது தோற்ற மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில், வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுகிற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று
மூண்மையாஞ் சித்திர படம்போன், முர்வுற
வெழுதுங் கிரிமுத லாய வதனொடொப்
புறுகிலா வாபோற், றோர்வரும் பிரமத் தெ
மூந்துபற் பலவாஞ் சீவர்கள் சித்தொடொப்
பாகப், பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தலி
னுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம். 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்களெ
லாமறி தன்முத லனவாங், கத்திருத் துவ
மோ டகத்திருத் துவம்பி னன்னிதா கத்
திருத் துவமே, யத்தன்மெய்ப்பிரபுத் துவ
வலி யாக்க லளித்தல்போக் குதனிய மநந்
தா, னெய்த்திட லகற்று மநுப்பிர வேச
மென்பன வீசனைந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச னிகழ்த்
துமோ தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதி
ரிச்சை யின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரி
னுற் பொழியா, வாங்கதி னிழலைப் பொருந்
தியங் கிழலை யலர்முகி லான்மறைத் தளித்
தே, தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்
தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்
போல், 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்தசிற் பிரதாந மதனாற், சாற்றரு நிமித்த காரண **னாகித்** தகுஞ்சடப் பிரதாந மதனை, லாற்றுபா தாந காரண னெனநின் றுக்கிய புத்தியா திகளிற், றோற்றபூ சீவ ரூபமாய் வினையாற் சொற்றபோத் துருவெ ன நின்றே. 46

நியமசத் தியினாற் போகபோத் துருவை நியமஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மய முறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளாரிய வுருவா, லயர்வுறு சீவன் றன்னையே தன்னோ டயிக்கமாக் குவனென வறிக, வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா லுயிரிறை கட்குறும் பேதம். 47

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல் போன் மிகுமுயி ரெலாமுனை னெனுமோர், தகுமபி மாந மிறைசமட் டியதாந் தனித்தனி மரம்பெயர் கொளல்போற், பகுமுட றோறும் வேறுவே றுகப் படுமபி மாநமோர்ந் துரைப்பிற், றொகுமுயிர் வியட்டி யுருவ

மென் குவர்மேற் றொம்பத விலக்கிய முறைப்பாம். 48

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டாநன் சேதந னந்தரி யாமி, யாவலி னநுசந் தாத்துருச் சுயஞ்சத் தார்த்தனே டவச்சிநன் சீவன், தாவரும் பார மார்த்திகன் றுரியன் சான்றினன் பிரத்திகாந் மாவா, லேவமி றொம்ப தத்திலக் கியார்த்த னென்பகூடத்தநா மங்கள். 49

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டாநனியம்பரு மொருபரப் பிரமம், பாசமில் பரதத் துவம்பர மாத்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தின்றிப், பேசுதற் பதலக்கி யார்த்தனென் பனமுற் பெறுபரி யாயநா மங்க, டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ றெறிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக மண்பல வகைப்படு மதுபோற், சுடுபசும் பொன்னே செயகையாற் பலவாஞ் சுடரிழையுருவுகொள் வதுபோற், படியறு சித்தே

முன்சொல்சீ வாதி பலவுமா மெனமுத லாக, விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறு மன்றே. 51

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழு து மறையாம லிந்து தன்னை, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க மெனவெனை யா னறியே னென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறியப் பட்டமென றம்பிக்கு மந் திரம்போல். 52

விளங்குறுமாம் மாவுருவ மல்லாம லான்மாவின் வேறாய்த் தோன்று, துளங் கொள்விய தாதிகா ரியங்கட்மைத் தோன் றும லொடுகி நின்றுந், துளங்கலக டிதக டனை யெனுஞ் சமர்த்தை யாகியுமே தோன் றா நின்ற, வளங்கடரு காரணமா யதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத் துச் சடந்துக்க மநித்தங் கண்ட, மெனு மிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சட

வுருக்கல் லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடக்கந் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய் யகித்தங்கண் டிதங் கா லபரிச்சேத முதல வாகும். 54

பிந்நமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவு மொழிந்தனிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து, முன்னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த முலக பந்த, மென் னவரு ஞாநங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயென வு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமந் நிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்கு, முண்ணிலவு தமமாயை மோ கமுடனவித்தைபொய்ம்மை யுருவி யென் றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெ னவறிஞர் நவில்வ ரன்றே. 56

சீவசே தநமறைத்தத் தமமயலா கிய வுலகத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமா

கி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக, மோவவுணர் வழித்தவித்தைசத்தின்வேறு கிப்பொய் யுருவியாகும், வீவிலா மாயையத ற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும்.

விரிந்தபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தைத தரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகி லங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தரும த்தா லடக்குமெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந் தகுண மிரண்டினில் சுதந்தரமுஞ் சுதந் தரமு மென்ன வன்றே. 58

பெர்ய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின் வே றுகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுள தால் சுதந்தரஞ்சான் று யவொரு சேதனன்பா, லுய்யாத சீவாதியாக் குதலாற் சுதந்தரமு முளது மாயை, மெய் யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லை யென விளம்ப லன்றே. 59

புலமில்கந விடைக்கரிபோற் றேன் றிவிசா ரந்தோன்றப் பொன்றும் பொய்யா

நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயை யொடு நிகழ்த்து நின்ற, மலிநசத் துவவடிவ வவித்தை தமப் பிரதாந வடிவ மாகு, நலமில் பிர கிருதியென விருத்திமூன் றுடைத்து முன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தி னை வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து, மேயவதிற் பிரமசை தந்நியம் விம் பித்திதுவே விளங்கு ஞாநத், தூயசை தந்நியவீ சன்பதியென் றிடநிற்குந் துணி வு தன்றால். 61

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணி யா மாயை, பொய்ப்புறு மவித்தை யெண் ணிற் போத்துருப் பசுவென் றோது, மொ ப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோ கஞ் செய்யு, மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனக் குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் விம்பித் தூள்ள வாரு யிர் நுகர்ச்சிக் காகத், துவக்குறு காரி யங்க

டோற்றிட வெதிர்கு றித்த, வுவப்புறு மீச
ஞெக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து, பவப்படு
கால மாகி யதுகொடு பரிணு மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தா னெனைநிற்கு மது
தா னீர்பெய், தரும்விதை முளையா மன்
முன் போலிரா தமர்தல் போலக், கருமெ
ணும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்
பொய், யுரமுறு நீருவி கற்ப வுருவடு வவத்
தை யாகும். 64

தொன்மக தத்து வந்தான் குணபேத
முறுப்பொய் ஞாந, மன்சவி கற்ப மாக வரு
முத லத்தி யாச, மென்முத லாங்கா ரந்
தோன் றிடுங்குண சத்து வந்தான், பின்
வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குண
மென் றுகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள்
பிரகா சம்பின், புரைப்பிர விருத்தி மோக
மென்குவர் புகல்கு ணங்க, ணிரைப்பெயர்
தான்வை காரி கிகழுந்தை சுதம்பூ தாதி, வி
ரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல்
விளம்ப லுற்றும். 66

சத்துவ குணத்திற் ரோன்றுந் தயங்கு மூட் கரண நான்கும், புத்தியிந் திரியங்க ளைந்தும் போந்துதித் திடுமி ராசத, தத்தில் வாக் காதி யைந்துந் தகும்பிரா ணாதி யைந் து, மத்தமோ குணத்திற் றோன்று மகல் விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல் களா நினைத்த லந்தப், பொய்ப்பொரு ணெணி தன் மாநம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க, டிப்பிய நான்மு கன்சேத் திரியுராந் தகன்றே வன் றே. 68

இக்கர ணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட், குய்க்கூறுந் தொழிலாங் கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோர்த்த, றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருணனோடு, தக் கசு வசியாக் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே.

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விட யம் புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவி கள் புதைப்பி, னுய்த்தபிரா ணாதியொலி

கேட்கையந்நா திகளை யுண்ணும்போ தழல் குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின், மெத்துமக விருளறித லுட்காரா திகளின் விளங்கு சுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும், வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல் வழங்கல்விட லாநந்தித் திடுத லெனவறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிர சா பதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகை கடான, மிங்கிவையு ளுட்கரண மிருவகை யிந் திரிய மென்னவரு பதினன்கு மத்தியா ந் மிகமாந், தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதி பௌதிகமாந் தகுமதிதே வதையாதி தெய் வீக மாமிப், புங்கவரே யிந்திரியம் விராட் புருடற் கதுமெய் பொன்கர்ப்பற் கதுமறைப் பா மந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு வாச நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச், சென்றொழிய மலசலஞ்ச ளொழி த்தலுறுஞ் சமானன் சேர்ந்துந்தி யந்நரச

முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு, மென்றுமுதா நன்களமுற் றுற்காரம் புரியு மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக், குன்றுதவி ஞகன்சோம் பாவித்தல் விளைக் குங் கூர்மனுல் விச்கலொடு தேக்குளவா மன்றே. 72

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல் சொல்லுதலாங் தேவதத்த னற் சோக ராக, மிம்மைதருங் தனஞ்சயனத் தனஞ்சயனும் வாயு விறந்தவைந்து நாள் காறு மிருந்துநனி வீங்கி, மெய்ம்முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகனுநா காதி விளம்பு புற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க, டம்மை மிக வியக்கலுறும் பிராணுதி வாயுத் தாமி யக்கும விடாமன்னு னேந்திரியங் களையே.

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சனைங் தரியாமி யொடுமொப் பிராணனெ னும் பெயர்கொள், காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட் கரணங்க ளியக்கியிடு மண் முதலைங் திற்ரும், பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ கரணம் பாகமொடு விரக

மிடங் கொடையாகுந் தரும, மாற்றலுறு
திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா மய
னொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதை
கள் 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை
தம்முட் சகந்திற் கொலியொன்றே வளி
க்கிரண்டே றுடனே, யந்தழலுக் கொளியொ
டுமூன் றறற்கிரத மொடுநான் கைந்துமண
மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிதான், மூன்
றுஞா துருஞாந ஞேயமா மவற்றுண் மூல
வகங் காரஞ்சேர் சீவசை தங்ய, நந்துஞா
துருமநத்திற் கதுவறிவு ஞாந நவின்ற
பௌ திசவிடய ஞேயமென வறியே. 75

ஈங்குமந மிருபத்து நான்காவ தாகு மிரு
பத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார, மாங்
கதனை யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவனறை
யுமிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு, மோங்
கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ் வுயிர்
முதலாந் துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு, னீ
ங்கலரு மீசன திட்டாத் துருவாம் பிரமனிகழ்
த்திலிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகை யாங் கிரம சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யென மூலப் பகுதி, விரித்தமக தத்வமக முந்தன் மாத் திரையாம் விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத, மு.ரைத்தவற்றூற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத் தலை யாதி போற்சிவத்தின் மாயா மயமாம வுரு வநிகழ் வாமுகபற் சிருட்டி. 77

சுருதிசித்த மாதலினை லிவையுடம்பா டாகுந் தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறை யாற், றருதலெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற் றூனிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த, பருதியினு வழல்வரல் போற் பரசிவனுன் மூலப் பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குத், கருதின்முராணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர் காரியங்க டோற்றூதனுல் வகையவைமீண் டுரைப் பாம். 78

விருத்திபரி ணுமமா ரம்பம்விவர்த் தகமாம் விரிந்தபடங் குடில்பாவம் பாறயிரா கார

முரைத்தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழு
தை யுரசவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த
மாகும், வருத்துகயிற் றரவங்கட் தருவநகர்
குற்றி மகன்கனவிந் திரசாலஞ் சுத்துகா ரச
தந், தெரித்தவிவை முதலனவாந் திரித
வின்மெய்ப் பொருளிற் றிரிந்திடுபொய்ப்
பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. 79

போய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகா
ரி யாகப் பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன்
பிராந்தியார்க் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிர
திமா னுருவச்சொற் பநந்தா னொருமுனி
வன் பானுதிப்பி னதனலங் கவனுக், கெப்ப
ழுது மிலாததுபோற் சான்றமாம் மாவிலில
ங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினன் மருளு,
மெய்ப்பரிய ஞாதுருவும் பிராந்திஞா நமும்
பொய் விடயனே யமும்வரினு மவர்க்கிடை
யூ றிலையே. 80

இறைவனுற் றோன்றியமா யாமயமா
மூலக மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு
லதனுண், மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்தி

கற் பிதமா மற்றொருபோக் கியவடிவ மே
விருப்பு விடயம், வெறுவிதாம் வெறுப்பு
விட யத்திறெடு னொதுமல் விடயமெனப்
பலவிதமா மவையாவை யென்னின், முறை
யின்வநி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந்
துளைட்டோர். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி
னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமு
மோர், தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங்
கென்னிற் றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா
திகடாம், பேசிலொரு தகையாய்ப்போத்
துருப்புத்தி தன்கற் பிதநாநா விதத்திறு
லவைதமைபெற் றேனுக், காசைவிட யம
தாகிப் பெறுற்குவெறுப் பாகி யரியதுற
விக்குபேட் சாவிடய மாமே. 82

அப்பொருடான் விளங்கித் தோன்றுறு
வதற் கின்னு மறைதுமொரு திட்டாந்தந்
தோன்றியவோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர்
திறமாகப் போத்துருக்கள் புத்தி விருத்தி

கற்பிதத்தினற் ருதைக்கு மகளாய்த், தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத் தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப, னிட்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு மில ங்குயிர்க்கற் பிதமுமா மிருதிறத்துற் றிடுமே. 83

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப தல்லாமை யானு நூ லாசிரிய வடிவாய், நண்ணலரு முத்திசா தநமாயுந் தன்னை னமுவவொண்ணு மையினு மீனய துதானிற்க, வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வது தா னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங், கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனுங் கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவை யீண் டுரைப்பாம். 84

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத் திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளே தீவிரமாங், காவலுறுஞ் சாந்திகரு மாந்திகமொடே தன் கருதுமநக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின், மேவுறுமவ் விருதிறனு மாருயிர் மெய்க் காட்சி விரோதிகளா தலின்ஞாநம்

பயிறற்கு முன்னே, மோவுவசாத் திரப்பிர பஞ் சந்தான் மெய்ஞ் ஞாந வுதவியா யாங் மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம். 85

தீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின் னுந் திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவன வென் றறிக, பாவமுறு மவச்சிந்நோர் பாதி பதி விம்போ பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே, மேவுமுபா திகளொருமூன் றுள வற்றை முறையே விளம்பிடியிற் சுழுத்தி யுரு வாமவித்தை தானே, யாவரண வவச் சிந்நோ பாதியாம் பிரத்தி காங்மாவுக் கத னதுகா ரியமாம்புத் தியினில். 86

பற்றியவாங மாப்பதிவிம் பித்திடுத றனே பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய, முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யா கு, முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே றுன்றை யொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள் ளியது போல, மற்றதுநால் வகைப்படுமால் மித்தையுட னிதர மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே. 78

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ னித்தமுறு மாங்மசந் நிதியதனின் முறையே, சரிப்பினொடு காண்டனிவே வுறலறிதல் வரலாற் றகுந்தூல மெய்மித் தியாத் தியா சந்தா, னிருப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச மிதரேத ராத்தியாசங்கரண மாகுந், தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவர் தக் கவரே. 88

ஆங்கார மாங்மாவிற் குநாமெனலாற் கயிற்றி னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா, ஹங்கார வியலாங்மா விற்குநான் கருத்தா வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா, மீங்காகுங் கரண தரு மாங்மாவிற் கிச்சை யினேனென் றிருத்தவினு லலே புனலிற் புக்க, வீர்ங்க திரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச மெனவுரைப்பர் நான் குடும்ப வானெனநீற் கையினல். 89

மைந்தர்முத லாயினு ருடனூங்மா விற்கு மண்ணுலகிற் பஃறியத்த விவகார மென

வே, யந்தமுறு சம்பந்த மாத் திராத் தியாச மாமென்ப ரிவ்வத் தி யாசங்க டம்மா, னந்து நிரு விகாரியாங் மாவென்றல் பெற்று நவி றருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென் னிற், றெந்தமுறு நனவொடுசொற் பஞ்சு ழுத்தி துரியந் துரியாதீ தந்தாளு மவற்றி யல்பு மொழிவாம். 90

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரி யம் பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா, மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித கு ணமோ டகரமெழுத் தரிதெய்வம் விழியிட மேயாக, விருந்தாக விதயமல ரட்ட தள கதி யில் விசுவனீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில் விடயங்கள் கரண மனைத் தானு மருவிநுகர்ந் திடுதல்சா கரண மா மன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுநின் றொ ழிந்த பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதநுவி னின்றும், விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத் ததிதெய் வந்தான் விரிஞ்சனிடங் களமாக

நல்லிதய மென்னுங், கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியாற்றை சதனுங் கநககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை, நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லநுபவிக்கை தானே நிகழ்ந்திடுஞ் சொற் பநமென் றுநிகழ்த்துவர்மூ தறிஞர்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ, டாய்ந்தவாங் மாசிரயத் தவத்தை யற விருக்கு மரும்பகுதி மயமாங்கா ரண வுடம்பிற் றமமே, யேய்ந்தகுண மகரவெ ழுத் தரன்றெய்வ மிதய மிடமாகக் கமல மலர்ப் பொகுட்டுநடுக் கதியா, லோர்ந்த பிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால். 93

அநுபவித்தல் சுழுத்தியா மின்னன வாதிகண்மூ வவத்தையொடு முத்தாம முப்புரமுத் தாநம், பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம் பெறுமுறைத்த சாக்கிரத்தே யககமல மழித்து, மநவழக்கந் தவிர்ந்து பரந் தனைச்சிந்தித் திடலே வருந்துரிய மப்

பரமாந் மாவிந்மந மடங்கன், முனமுறைத்
தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுத
விருட் சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தி
யொடு கனவால் விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க்
கம்மூன்று மாகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத்
துரியமகா யோகி கட்குவரு வதுதுரியா
தீதமுதன் மூன்று, மலங்கலுழு மநுடர்க்
குத் தமிற்குமே தோன்றி வரும்பந்த மா
மோனை யிரண்டுமியோ கத்தா, விலங்குமுத்
தி சாதநமா மவையொன்றி லேயொன் றி
லாமையாற் காலமே சங்கணிய மம்பொய்.

சோற்றவவத் தைகளிலறு சூதறு
யறியுந் துரியனே யுளனநவு கநவிலறி
வுண்மை, பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெ
றலுரைப்பி னெழுந்து பிறிதொன்று மறி
யாது சுகத்துறங்கி னேனென், றுற்றவிரு
நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனி லுருத்
வரா வெனுமருத்தா பத்தியிறைற் பொருள்

கண், முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலை
னக்கா ரியங்கண் முழுதையுமுட் கொண்ட
பே ரவித்தையிரு ளினையும். 96

அந்தவவித் தையினதுசூக் குமவிருத்
தி தன்னி லலையுமரத் திலையிடையின்
வெண்ணிலாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்
குநிசா நந்தக்கூற் றினையும் வருகரணுந் தரா
பேட்சை யின்றியே யாங்மா, மூந்துரைசெ
ய் சுழுத்தியினி லநுபவிக்கை யாலே மொ
ழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாம, னந்
துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞாநமிலா மையுங்குடும்ப நயிர்த்தியுமா
முறையே. 97

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா
நந்த மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலு
மாண் டறிந்தே, னென்றலில தேதுகாரண
மெனிலோர் பொருளை யெடுப்பநீர் மூழ்கி
னே னுண்டென தென் பதுமேற், சென்றலது
புகலவொணா ததுபோலக் கருமச் செயலினு
லெழுந்த துணை யாங்கரணங் கூடி, னன்றி

யதி லறிந்தபொருள் கூடுறாதாகு மாத
லிறு லுயிர்சச்சி தாநந்த வொளியாம். 98

அங்கமொடு பிராணன்மநம் விஞ்
ஞாந மிக்க வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள
வவைதான், சொன்னமுறை சுக்கிலசோ
ணிதத்தாகி நின்ற தூலவுடம் பந்நமய
கோசஞ்சூக் குமமெய், மன்னலுறும் பிரா
ணனும்வாக் காதியுமே பிராண மயகோசம
நமுஞா நேந்தியமும் புணரிற், பன்னுமநோ
மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை பதிதலொடு
லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா நேந்தியமுங்
கூடி யிசைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச
மாகும், பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித்
தையுந்தாம் புகல்விடயதரிசநசா மிப்பிய
சை யோகந், தரும்பிரிய மோதமொடு பிர
மோத மென்னத் தக்கவையு மாநந்த மய
கோச நானென், றரந்தை தரு விஞ்ஞாநமய
கோச வடிவாமாங்காரந் தனையாந்மா வெ
ன்பரறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசேடி
யந்தா னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளை
த்தே னெனினான், றூலதநு வொடுங்கேட்
ப னானெனினிந் தியத்துஞ் சூழ்வனா னெனி
ற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச், சர்லவு
யிர் துரியநிற் கையினாலாங் காரந் தானாம்
மா வன்றாகி லசேதநவாங் காரஞ், சீலமுறு
புறவிடய மறிவதே னெனினா சிக்கலின்
முன்னா சிசேட்டித் திடுதல் போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண்
மனை யை விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றன
திருஞ்சந் நிதியு, மியலுறு தற்சைதந்யப் பதி
விப்பந் தன்பா லெயதலும்பெற் றிடுதலினா
வச்சடவாங் காரப், பயில்விடய வுணர்வி
னொடு நனவுகன வுழன்று பகர் சுழுத்தி தனி
லடங்கு மவ்வழக்க முரைப்பிற், செயிர்தரு
மாங் காரமடங் குறுசுழுத் திதன்னிற் செறி
யவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனைத்தானே
விளக்க னவில்பிரத்தி காந்மாவின் சோதி

யாம் பின்னர்த், தொடக்கிவரு காலகரு மா திசமீ ரணனுற் றயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி, னடுக்குபூத லவத் தைமக தத்துவமாந் தெற்றி யடுத்திருந்தா ங்காரமெனும் வெண்பளிங்கு மணிதான், படைத்தலருந் துரியசுடர்ப்பதிவிம்பம்பதி யப் பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று. 109

சொற்பனமா நமெனையை விளக்கியே பொறியாஞ் சுருங்கை யினிற் போந்துநந வெனுமுன்றில் விளக்கு, முற்பசருங் கால கருமாதிசமீ ரணனென் மூடலுமத் துயிற் கதவங் காரியவாங் கார, நற்படிக மணிய வித்தை தனிலடங்கச் சென்று நநவுகந வெனுமுன்றி னடுமனை களிருளுந், தற்படி கமணிகதுவு மறிவொளிதன் முதலாந் தனி த் துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே.

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க ளிலங்குநந வாதிகளி னவிகார மாகி, யுய்த் துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று முறைத்தவக மாம்மாவன் றெனை

வறிக புறம்பு, வைத்தவிட யங்கடனக் காங்
மாவாய்ப் பரமாங் மாவிற்கு வேத்தியமா
தலிற்சடா சடமா, யத்தமதின் முன்பின்
போ லொளியலதா மகந்தைக் காகஞ்சிற்
சாயையாங் மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினே ஞனெனலாற் சிற்பதி
விம் பந்தான் மேவுமாங் காரசம்பந் தத்தி
ஞற் றால, மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லன
வறிதல் கரும வினைவாகிக் கருமசமா னான
றிந்தே னெனலாற், றப்பரிய சிற்சாயையுட
னவ்வாங் கார சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன்
முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய வியல்பாகு
நான்கருத்த னெனலாற் புணர்ச்சியிலாங்
மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராந்திசெங் கியமாகு
மென்னு மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சிய
விவே கந்தான் மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞாந
மாவரண மிக்கவிட்சேபம்பரோட்சமபரோ
ட்சஞா நம்பின், வசைப்படுத லுறுஞ்சோக
நிவிர்த்தியதின் மீது வருநிரங் குசதிருத்தி

யெனுமவத்தையேழுந், திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க் காவனவாமிவற்றின் றிறமனைத்தூமுறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப் போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின், முன்னமொரு தன் சொரூப மாகியபே ரொளியா முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞானம், பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று பிரத்திகாங் மாத்தோன்ற தெனுங்கலக்க மிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞாநகா ரியமாகு மென்னப் பகர்தருமா வரணமென்பர் பல கலைகற் றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்துருவுந் தானுய்க் கருதியுடம் பபிமாநி யாஞ் சீவன் றானே, யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுருவுண்மை யுரையாலுண் டெயிரென வே யறிதலசத் தென்னு, நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்

தூரியன் ரூனெனவே யறிந்திடுத லபாரா
வரணிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

தூரியனிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த
னுன்போத் துருவென்னுஞ் சீவவுருத் துக்
கமகன் றிடுத, லரியதெனு'மச்சோக நிவிர்த்
தியாஞ் செய்தே யடைதலுறும் பலனைத்
து மடைந்தனமென் றமைதல், பரிவினிரங்
குசதிருத்தி யிரண்டுமெப ரோட்ச பலமாகு
மறிவுருவா மாம்மாவிற் கென்றுந், தெரியு
மப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச் சேர்த
லெவ்வா றஞ்ஞாந முதலனவிங் கென்னில்.

கடந்தநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்
கா லொருவன் கண்டுநவ புருடரைப்பத் தா
மவன்ரு னெனவே, யடைந்தறியா திரு
த்தலே யஞ்ஞாநம் பத்தா மவனிலைகா ணப்
படா னென்னுமிரு பிராந்தி, யிடும்பைதரு
மாவரண நதியுளவ னிறந்தா னெனுந்துக்கம்
விட்சேபம் வேறுரியன் மொழியாற் கிடந்
ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறி

தல் கிளர்ந்தவவ னிலையென் றலொடுபகைத்
தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி
நீயே தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்த
படியடுத்த, லிங்குவரு தசமன்காணப்படா
னெனலோ டிகலுமபரோட்சமாந தியுளிறந்
தனனென், றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவி
ர்த் தியதா மடைந்து தன தியனிலையிற் சுகி
த்திருத்த ருனே, துங்கநிரங் குசதிருத்தி
யென்றறிக வினிமேற் றெல்வேத வாக்கிய
மாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ
தகமாய் வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவ
ற்றுள், வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்
விதி விடுக மதுபானா திகளென்கை நிடே
தம்விதி யின்றித், திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப்
பொருடனையே தெருட்டல் சித்தார்த்த
போதகவாக் கியமாகு மென்பர், பொருந்து
மறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை புகலு மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப், பரத்தலுறு தற்பதந்தொம்பதத் தொடசி பதமாய்ப் பதமூன்றுஞ் சிவமுயி ரங்கவற்றயிக்க முறையே, யருத்தமென லாம் பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி யார்த் தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றாம், வி ரிக்கிலவை தாஞ்சமா னாதிகர ணம்பின் வி சேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கண மாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொரு ளிங் குளவா மவைவாச்சி யார்த்தமில க்கி யார்த்தமென வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் றாகிப், பிறி தலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமடீ தா ர்த்த, நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனு மொன் றாகிநிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வரு மம்மூ வகையும். 115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி ய கன்ற தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி

யார்த்தஞ், சொற்பரவுஞ் சோதிததற்பதார்த்தமென நிற்குந்தொம்பதத்திற்குற்றவிசுவாதிகளின் வேறும், பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியன்லக் கியார்த்தம் பொருந்துறு சோ திததொம் பதார்த்தமென லாகும், விற்பரவு மிலக்கணேவிட் டதுவும்விடா ததுவும் விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே. 116

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங் கவின்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னென்னு, மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை யெனுமொழிநீர் வடிமாந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத், தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினூற் றணைந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச் சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு மொழியுண்முத லவனென்

னு மொழியிறந்த காலந், தன்னில்வரு தே சவயோ விசிட்டனுந் தேவ தத்தனைக்கா ட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி, லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை யுணர்த்திடுமிவ் விருத்தசரு மப் பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்க முரு மையினுவப் பொருட்கண் வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. 118

விருத்தமருந் தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே விடாதுகொளி னவனிவனே யிவ னவனே யென்னுந், தெரித்தலரி தாயதா தாங்மியங்கூ டுறுமாற் றேரினிதை விட்டு விடா விலக்கணையி னொடுதா, னருத்தவி லக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென் றறைதலினு லிதுவேதத் துவமசிவாக் கிய த்திற், குரைத்திடுவெ ருதாரணமா யுரிய தென வுண்மை யுணர்ந்துடையோ ரஃ தெவ்வா றெனின்முறையே யுரைப்பாம்.

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறி தன் முதலாஞ் சட்குணங்கொள் பரோட்ச

ஞுஞ் சிவன் றனேயே யுணர்த்து, முற்பகருந் துவம்பதமுக் கியமாய்ச்சிற் றுணர்வு முத லாயவினகுண விசிட்டவப ரோட்ச, கற்பித சீவனே யுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொரு ட்கே கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொ ருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகும் பகைத்ததரு மத்திறங் க ளினைத்தினையும் விட்டே. 120

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள் ளிற், புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப் பொருந்துதா தாந்மியம்வந் துறு மெனவே யறிகப், பகவிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த்தத்திற் பரோட்சவபரோட்சங் கள் மாயாகற் பிதமென், றுகவிலா துணர்த் த்தியுறு பலமாமிம் முறையா லொன்றுகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். 121

தூயதத்து வமசிமா வாக்கியத்தி ளுலே துரியபரற் குளதேகத் துவமென்மை கடா தி, யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே

யெனவு மகற்றிமநுடத் தன்மை யிராமனை நீ
தானே, மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனை
வேடு கழித்து மகன்குந்திக் கெனவுமொரு
தசமனைமாய் துயரம், போயகல வொழித்து
நீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற்
சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்
முத்தி விருப்ப முதவருத்த வாதமொழிற்
பதுமையைத்தே வெனல்போ, லிருமைதரு
முபாசனா பரமநுடன் றன்னை யிந்திரனெ
ன்பதுபோலத் துதிபரமா ளினையே, யருமர
சென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா ணக்கினிமா
ணவகனெனும் வாக்கியமே போல, வுரிமை
தரு சுகுணசா திரிசமிது கோவி னுடம்பெ
ன்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே. 123

கடத்தொடுமெட் கங்கியமென் வாக்கி
யமே போலக் காரியகா ரணநீலோற் பலமெ
னும்வாக் கியம்போல், விடுப்பில்குண குணி
தயிர்பாற் கபேதமெனல் போல விகாரமே
வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ, லடுத்த

வங்கி சாங்கிசிவிம் பப்பதிவிம் பங்களினுக்
கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்பவாத,
மெடுத்துணரி லெனவிங்ஙன் பேதபர மாக
விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென
வறியே. 124

அவ்வகிலங் கட்செலாம் பொய்ம்மை
யே புகலு மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி
லினைய, வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு
லுண்மை யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வா
றிங் கென்னி, லவ்வியமென் சொற்பநமா
தனைவினன் மெய்ம்மை யாயவீ ரியவொழி
வுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ்வியவொண்
கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ் சேர்தலும்
போனுலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன்
றுளவா மஞ்ஞாந மையம்விப ரீதமென
வவற்றுட், பிரமமல நானெனகை யஞ்ஞாந
நானப் பிரமமோ வலனேவென் றிடலையஞ்
சுருதி, வருமினிய வுத்திகளா னன்பரமா
யினுமுன் வளர்சீவ பாவமுண்டென் குதல்

விபரீ தந்தான், றருமுறையி லஞ்ஞானா திக
ட்குமுரை ணக்குஞ் சவணமொடு மநநநிதித்தி
தியாசநங்க ளென்றே. 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்
தாற் றுணிவுதோன் றதலெனவே சிவ
மொடுயி ரயிக்க, மோதுமா ரணமொழியின்
றாற்பரியங் கேட்கை யுயர்சவணங் கேட்ட
பொருளுத்தியிற்சிந் திக்க, நீதின்மா மநந
மவற் றுற்றுணிந்த பொருளிற் சித்தமசை
வறவிருத்த னிதித்தியா சநந்தான், மேதை
யா கியசவண ஞாநத்தா லாங்மா மெய்ம்
மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யென
லாம். 127

ஏனையவோ ரிரண்டுமெதன் றனையென
லா லங்க மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்
பொருள்க டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரை
விற் கருமவலி யின்று மாதலினல் வளிதடுக்
குந் திரையெனலா மநந, மேனிமிர்வான்
றிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும் விள
ம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந்திடுக தெரிந்

து, மோனையா மௌனவுரைத்த சிரவணத் திற்குள்ள முறையிலறு வகையிலிங்க தாற் பரிய முரைப்பாம். 128

அவையுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே யப்பியா சம்பினபூர் வதைபல மொ டெற்ற, நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு நற் சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென் றுஞ், சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ் செப்புமதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ் சிவத்தின் மாய்த்துப், பவமகலத் துரிய ற்குப் பிரமமுட னயிக்கம் பகர்ந்தத்து வித ங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறைவர் கூடத்த னோபிரம மெனமறித்து மறித்துந், தேறவுரைத் திடலப்பி யாச மாந் துரியன் றிகழ்பிரமா ஞதீத னென் கையபூர் வதையாம், பாறிலுயி ரொன் றறித லெலாமறித லென்கை பலம்பிரத்தி காங்ம வுருவாம்பிரமந் தனக்கு, மாறரிய வைந்தொ ழிற்கத் துருத்துவஞ்செப் புறுதல் வயங் கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங் காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம், படைத்தசகத் காரணமென் பதுவேதிட் டாந்தம்பகருத்தி தர்க்கமது மாநமிவை மூன்று, மடுத்துவரு மநேசக காரிகளா மவற்று ளாருயிர்க ளநேகம் வியா பகமெனவே கூறுந், தடுப்பரிய சாங்கியமேமுதலாய மதத்துட் சாற்றுமுயி ரொலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தகமற் றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதிபுகலொ ணாதாம், வந்தவுடம் பெத்திறத்துமிவன்வினையான் வரலான் மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை யோதான், முந்தையுடம் பபிமாநத் தாற்செய்வினையிவர்கே முற்றுமெனி னவ்வபிமா நமுமுந்தை யுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா றநவவத்தை நீக்கலரி தநாதியுயி ரெனலால். 132

சேப்பரிய வேகாந்ம பக்கத்திற் போகத் திதியிலையென் றனேகான்ம பக்கமது

கொளினு, மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற் றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற், பற்பலவி லேகாங்ம பக்கமதில் விம்பப் பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாதி, மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணி கழ்ந்த போக விளைவுகூ டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால். 133

தருக்கவநு மானவிலக் கணங்கடா மிசி ரா சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திக ளில், விரித்தமைத லாலிது தான் சுவாநுபவ நூலாய் விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெரு கு மெனுங் கருத்தா, லுரைக்கிலமந் திரயோ கம் பரிசயோ கம்பி னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான், றெரித்தமகா யோக மெனு மிவைசளோ ரைந்துந் திகழ்கின்ற சித்தியா சநவடிவ மாமால். 134

ஓங்காரா திகளநுசந் தாநத்தாற் பரத் தி லுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மத னே, டீங்காகு மநபவந மொன்றாய்மூ லத் தி னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு

விருந்த, தேங்காந்ம வொளியின்டநோ லய
மாதல் பரிசஞ் சிரந்துறக்கஞ் செவி திசைக
ளிருசுடர்கள் விழிநீ, பாங்காய முகமுந் தி
விசும்புநிலம் பதமாம் பரமனுருவாயவிராட்
புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படை
பணியோ டுற்ற வண்ணல்வடி வெனினு
நினைந் தவயவங் கடம்மி, லொன்றொன்றை
விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா முண்மை
யாம் பிரமத்தின் மாமடங்கல் பாவஞ், செ
ன்றளவு கரணமுறு வொருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங்குதலபா வம்படைப்பி லொழி
விற், றன்றெறித றெரியாமை யிடத்திரோ
பரிசாய்த் தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மாமி
றன்மா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும்
பூதப் பதிபந்தம் வர்த்தமா நப்பதிபந் தம்பி,
நிகழ்ந்தவாகா மியப்பதிபந் தங்களென முத்
தி நேயமொடு துறந்துகுரு பரனையறிந் த
டைந்து, மகிழ்ந்துசல ஞ்திகமுற் றிடினுமு

ன்னுகர்ந்த வரிதாதி விடயசுக வாதனையா
ற்றிநமும், புருந்துமந ரிலைசலக்கி யுயிருண்
மை யுருமற் போக்கியிட றனை பூதப் பதி
பந்த மென்பர். 137

மடிவிடயா சத்தியபி மாநமொடு குதர்
க்க மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து
வாதி, யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி
ருண்மையுரு தழித்த லதுவாகும் வர்த்தமா
நப்பதிபந் தங்காண், விடலரிய சநமினுஞ்
சிலவடைந்தா லன்றி விடாதுபிர மாதி
யுல கிச்சையெனுந் தோட, மொடுமருவி
மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மாந்ம
வுண்மையுரு தழித்தலா காமியப்பதிபந்தம்

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடு
வான்பயில்வ பகர்ஞாநம் வைராக மூபர
தியா மவற்றின், வந்த ணுகு மிலக்கணங்கா
ரணமொடுதான் சொரூப மருவுகா ரியமென
வே தனித்தனிஞா நக்கு, மூந்துசவ ஞாதிக
மே காரணமாம் மாவு மூலவகங் காரமும்வே
ருகுதலே சொரூபம், நந்துமகங் காரகத

மயற்குத்தான் சரியாய் நணுகுதலே காரிய
மென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத்திற் குற்றவதி
தா ஃ விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்
றங், காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு
மதனைக் கழன்றிடுதல் சொருபம்பின் புரு
மைகா ரியமா, மாண்டவுப ரதிக்கியமா திக
ளேகா ரணஞ்சூழ் மநமொடுங்கல் சொருப
மாம் புறக்கருமந் தன்னின், மீண்டுபுகு மய
லறுதல் காரியமென் றிசைப்பர் விளம்பலு
று ஞாநாதி கட்கவதி மொழிவாம். 140

தூக்கதே காந்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்மைஞா நத்தினுக்கா
மவதி, மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே
நினைத்தல் விளம்பும்வை ராக்கியத்திற் க
வதிசுழுத் தியன்போற், செருக்ககரு மங்கள
னைத்தினையுநினை யாமை தோன்று முபரதி
க்கவதி யாகுமவை மூன்றும், புக்கொருவ
னைடந்திடுமே லதுமுன்னம் விடாதுப்ரிந்த
மாதவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே.

துறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா மிரண்டுங் கூடிஞா நங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா, முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞாந மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப, முறியுமர நெடும்பணை யோண் விழகினவின் றியினு முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற், பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற் பிறந்திடுந்துக் காநுபவ முளதாத றிண்ணம். 142

ஆற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதநுமா நசிசத் வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனையே, மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர் விளங்குசத்த ஞாநபூமிகையென்ப ரவற்றுட், டோற்றிநோன் மூடனுயிருந்தகா ரணமென் சுருதிகுரு வாலறிவலெனநினைந் தல் சுபேச்சை, மாற்றரிய சுருதிகுருவாற்சிறிது தோன்றும் வைராகத் துறுதல்சதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய வலியறுத முன்றநுமா நசிய

வற்றின்பயில்வால், விரவுநக வாயவுல கினை
க்கநவென் றெண்ணி யெய்த்தவநு மாவு
ண்மை கருதல்சத்வா பத்தி, பரவலுறு மூல
குகேதான் றுதுசுழுத் தியன்போற் பகரறிவு
மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சத்தி, யொரு
விலா சனையனைத்து மிகுதயிலோன் போல
வுயிராநந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா
வனையாம். 144

உண்டிலையென் றுடலகங் கிருதிநிரங்
கிருதி யுறுமலறி வருவாய வத்துவித பதத்
திற், கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புற
ஞ்சூ நியமாங் கதிதுரிய காமியா முபரதி
யை யடைந்து, கொண்டிலக லுறுதிரிசி
யாநுவித் தம்பின் கூறலுறு சத்தாநு வித்த
நிரு விகற்ப, மெண்டருசட் சமாதியாம் புற
மொடக மென்னு மிருபேத மடைந்தவற்
றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்
குறித்து நாம கற்பனையோ டுருவமெனு மா
யையதன் றிறத்தைத், தடாதுவிடுத் தத்தி

பா திப்பிரிய மென்னுஞ் சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை, **விடா**தநுசந் தானஞ் செய் திடுதலே புறத்து மெய்த்திரிசியாநு**வி**த் தப்பெயர்கொள் கின்ற, கெடாதவொரு சவிகற்ப சமாதியெ**ன** லாகுங் கிளர்ந்தபுறச் சத்தாநு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந் தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க, விச்சமா திகள்பயின்ற வலி**யி**னாற் றேன்று மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி, நிச்சலமாய லையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியா மனோக**த**கா மாதிக், கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட், டிரிசி யாநுவித் தப்பெயர்கொள்சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந் தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தாநுவித்தம், பொங்குறு தன்ன நுபூதி ரசந்தோன்றும தனாற் புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே, யிங்கசைவி றீபமெனப் புந்

தமற விருத்த விலங்குறுமுண்ணி ருவிகற்ப சமாதியிவ்வா ருனுந், தங்கலுற வொழுகுமியோகிக்குமன மெங்குச் சரிக்குமாண் டாடெலாஞ்ச மாதியென லாகும். 148

தக்கமா ஞாநபல நான்குதுக்கா பாவஞ் சர்வகா மாத்தியொடு கிருதகிருத் தியமே, தொக்கபிராத் திப்பிராப் பியங்களென வவற்றுட் சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம், பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பொழிவழிநீ நாற்றம் புதுபிணிகண் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கத்து, மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி வியாதிகட்கு வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பாதிகளின் வேறுய துரியஞாந த்தின்மேலாக, வைத்தவொரு போகபோத் துருக்கனிலா மையினல் வரஞாநிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல், பொய்த்தவிகலோகதுக்கா பாவமென லாகும் புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற, சித்தமு

றுசிந்தனையே பரலோக துக்கந் தெரியினே னப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர்.

ஞாநகிலை யடைசலுந்தா மரையிலைநீர் போல ஞாநியிரு வினையுமுறா மையினுலிந் தநத்திற், றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச் செயலில்வ ஞமவனி லஃதிரா மையினுன், மானழலுண் வநத்திலுறு சதுபோல ஞாந மயனேவினே யாவுமுறா மையினுலச் சிந்தை, தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர் தக்கபர லோக துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல் வேண் டுற்ற, நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ னணுகுதலான் ஞாநங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறுய்த், தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத் சோமிலகண் டாநந்தச் சித்திதோன் றுதலே, பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள் புகன்றிடுவர் சகலகா மாப்தியென வன்றே,

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமிங் கடையத் தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொ ழிவிற்கு வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு மகமுதலா யினவு முத்தி சாதனமா ஞான, சித்தியுற மிகுசவ ஞ திகமுமறி ஞர்க்குச் செய்வனவாந் தத்து வஞானத்தின்பின் குடும்பப், புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற் புகன்ற வுழ வாதிதொழில் யாவுமிலை யாமால். 153

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோன்றுபரமா ணு வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன் றிடா வாபோ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விட யமாங் கரும ஞாதியிடைத் தோன்றுமை யாலியற்றத் தக்க, முந்துமக முதலனவிங் கிலைபிரமா னந்த முதலுண்மை யெய்தலாற் சவஞதியெல்லாஞ், சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான் முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு

பெருநூல், வெற்றிதரு சவுஞ்ஞதி யறிவறியா மைகளின் விவேகமிகு மஞ்ஞாந வழிவொடு தன் னுண்மை, பெற்றசமு சாரதுக்க நிவிர்த் திநிசா நந்தப் பேறெய்த லேபிராத் திப் பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர் முத்திவகை யிர ண்டாகு மவைதாம் பகர்சீவன் முத்தியொ டுவிதேககை வல்யம். 155

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவ ருசம்பந்த மகறலின்றப் பிறருடல்போற் றன் னுடலந் தனிலு, முறுதிதரு மபிமாந மின் மையே யாகி யுண்ணுமநு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த, வறுநுசர்வுண் டாஞ்சுழுத் தி யின்வலியே போல மந்தாநு சந்தாந மா தலிற்றே காதி, செறியபிமா நங்கழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந் திகிரிபோல் வா தனையா லுறல்சீவன் முத்தி. 156

பரமமா ஞாநந்தோன் றுதலுமே கதிர் முன் பாயிருள்போ லஞ்ஞாநத் துடனதன் காரியமாம், புரமுதலா யினவனைத்து மகன் றிடுத ருணே புகலரிய விதேககை வல்லிய

மென் றிசைப்ப, ருரமுறுமிங் கிதுவாகச்
சீவன்முத்தி யுளதென் றுரைப்பதெவ்வா
றெனிற்கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்,
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்பமாதி மரு
வுதல்போன் ஞாநத்தா லஞ்ஞாநங் கெடி
னும். 157

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதிநிற்கு
மதனுனும் பிரமஞா நந்தோன்றும் பொழு
தே, சிதைதருமஞ் ஞாநமுட னுடம்பொழி
யுமாயிற் றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதாயந்
தான், கதியொழியு மதனுனும் பரசிவனுற்
பிரமன் கமலனு லுயர்பிரசா பதியவனுன்
மநுவாம், புதமநுவான் மநுடருணர்ந் தன
ரெனவே முறைமை புகல்சுருதி விரோதமா
மதனுனு மன்றே. 158

செஞ்ஞாநிக் குரித்தாகுஞ் சீவன் முத்தி
சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ,
டஞ்ஞாந லேசசற் பாவவுடம் பாட்டா லாக
நிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞா
ன்றுங்கிடைத் திமொலச்சீவன் முத்தற்கிரி
தருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற் போல, மெய்

ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு மேல் வினைகூ டாதந்தி காரியா தலினுல். 159

பெற்றவயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே பிராரத்த போகத்லைத யளிக்குமெ னிலதுமே, லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமிய ற்றுறுமென் றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சி க்கன்றியே முளைக்கு, மற்றதுதான் காரண மன்றதுபோல ஞானி வருகருமநுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி, யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற்கேது வ/கா'தென் றியம்புறு வரறிவறிதக் கவரே, 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோக யாத் திரைக ளாநிகரித் துறுாரற்கே யோ ருடம்பு தன்னிற், செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச் சிறந்தமா புருடர்க்குத் தச சங்கை யுடம்பி லுறைந்தலது தீர்ந்திடாதெ னினுமறைப் பின்றி யுறுதலா லொருவனுக் கிங்கிளமைமுதற்பேதம், பிறந்திடினு மவ னுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம் மைசா திக்கு மெய்ஞ்ஞாந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு. முடலினுகர் வினைக்கு மொன் றற்கொன்று விரோத முண்மையி ஞன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற், கெடுகநவு முதலவற் றுண்மைதுநா திகளாங் கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக, விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென்னும் விதியின்கை யானுகர்வு முணர்வுமுர ணுமால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி மாய்தல்போ லறிவின லஞ்ஞாநங் கெடனு, மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையிஞ லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி, தந்தவிரசதநிருபா திகப்ர மை யாகுந் தன்மையா லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும், பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மிதனற் பகர்ந்ததுபோ லன்றமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். 163

தடத்தினுயர் கரையமர்வோ னத்தடத் துப் புனலிற் றனதோ முகமாக விருப்பது

பொய்யென்று, படைத்ததெளி வுளமொ டிருப் பினுமதோ முகமாம் படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார, மடுத்தவருசீவ பாவாதிகமோ மித்தை யறிதுரியன் றூனெ னவே யுணரினுஞ்சீ வாதி, தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சீவன்முத்தன் றனக்குத் துய் க்கும் வினைப் போகவிவ காரமுடம் பாடாம்.

சீவன்முத்தற் குரியனவா மயித்திரி யேகருணை திகழ்முதித முபேட்சையெனு ஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண், மேவுறுசற் புரு டரோடு நட்புமைத் திரியா மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை, யோவறு நற்புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதித முவ ப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகதனி லியற் றும், பாவிகளை விடுத்லே யுபேட்சையென வறிகப் பயனேந்தச் சீவன்முத்தற் குளவவை மீண் டுரைப்பாம். 165

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முட னே நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா, ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மநத்தி னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா

யிருத்தன், ஞானரக்கை மநம்பொறிசட் கொருமையே தவமா ஞானியென வுலகமெ லாம் வழிபடல்சம் வாத, மானமநக் கிலே சமற லேதுக்க வொடுக்க மவற்றினொற் பந்த மறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

தூறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற் சவைதாங் குரோதமின்மை வைராக்கியம் பொறிபுலன்க ளடக்க, லறமுதவு சமைத மையே சநப்பிரியத் துவமோ டலோப மொடுகொடையபய நிருமதமென் றறிக, நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீநர் நிலை யில்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத் து, முறையினநுக் கிரகம்வந் துறுமருள் கொள் சீவந் முத்தனு லென்பரவை முறை யினெடுத் துரைப்பாம். 167

தெரிவரிய சீவந்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற் சீடற்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப், புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு மவன்றன் புநிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா நசீர்க், குரியபுண் ணியவிருப்பு மவன்றன்

டி வினைக்கண் ணுறுதன்முத லானவற்
றூற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவுமுறு மென்
பர்தருக்கா தியாலாத லெங்ஙனெனின் முத்
தனுற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா
தலினுன் மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் க
நுக்கிரசஞ் செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்
வினையி னேராலத் தொழில்க ளுறுதல்
போற் சாதகர்தம் பக்குவமே தத்தாற்,
சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ஞானிக் கெய்
துஞ் செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராது
பல முறையாற், றுரப்பிலருட் சீவன்முத்த
ரிருப்பதென்கொ லென்னிற் றுணிவுதோ
ன் றுறமுதுநா லுருகுத்தபரி சுரைப்பாம்.

வந்தணையும் பிராரத்த வாசனை தீ விர
மே மத்திய்மந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான்
காகும், பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத்
தழுந்திப் பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்
திரமா யிருத்தன், முந்துரைசெய் தீவிரம்
போகச்சிறப்புற் றிடினு மொழியாங்ம தற்பர

ஞய் விநோதமே புரிந்து, மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து மாற்றி மிது நட்போலா நந்தமுறன் மந்தம். 170

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகாந் மாவி லுற்றதற் பரஞ்கிப் பரமுத்த னெனவே, யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனை யாமென்பரிந்நால் வகையாகுங்கருமவா சனை யாற், றலைமைகொண் முத் தர்கள்வே றுவேருய வொழுக்கஞ் சாரினுஞ்செக் நெறிகோண நெறிபெருமா நதிக, ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவின்மெய்ப் பரமா யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்ரு லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு மபத் தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிங் கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்த விச்சைசெய்யே னெனினு மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த லநிச்சை, யிச்சையநிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா லின்ப துன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினை வா லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன் முத்தற்கிந்த,மெய்யப்பொருளை வதிட்டனு ரதன்றுருவா சன்சீர் வியாதனொடு சுகன வாம தேவனருட் சநக, னொப்பரிய பரத னெழிற் கௌதமனே முதலா யுளர்வருத்த நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன், றப்புதவு பிராரத்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ் சுத்த னுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழி வாம். 173

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரி யர் தமக்கு மறையொழித லோதலா லன்றி யுணன் முதலா,யெண்ணவரு செயலான் வே றிலாமையது போல விதயபந்த முறவொழி த லாலன்றிப் போக,முன் னுநிலை யதனு லஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு முணர்வுமய மா யின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு,நண்ணிவரும் வேறுபா டிலையெனவே நவில்வர் ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே. 174

தத்துவஞானத்தினற் பிரமமடைந்திடு மேற்றறகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்

சீவத் துவத்தை, யத்தலையே யழித்திடுமோ தலினாலச் சீவனழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட் டன்மைக், குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத லவற்றுளொழிப்பத னுக்கிசைவர்நரத் துவமதுபோ லென்றும், பொய்த்தலிலாத் துரியவடிவாம்பிரமத் துவத்திற் பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடம்படுஞ்சீ வனாமன். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா நத்தோ, னேதிலா னலனெனி லவ் வலிதவத்தின் பலமாமிலங்குதத் துவ ஞாந பலமன்றா மாயின், மாதவமே ஞாநத் திற்கேதுவெனுஞ் சுருதி வழக்கினாற் றவமி லர்க்குத் தத்துவஞாநந்தா,னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சா காமியமேயேதுநிட்கா மிய தவஞா நத்தினுக்கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞாநம்வலி யிரண்டுமேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா, மாதலினாலவ்விரண்டு மாகுமொரோர்

தவமே யாயினோவ்வொன் றேயடையு மத னொன்மா றின்று, மேதையாஞ் சாபாதி வலி யிலர்களாகி விதியிறத் துவனோமி தனைக் கிரியா கிட்ட, ரோதுவார் நிந்தையெனி லவர்தமக்கும் விடயத் துழல்பவரா னிந்தை யா தலிற்குறைவின் றுமால். 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌ னமே யுற்றும், பல திரங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புறிந்தும் பரதவித்து மகிழ்ந்து மிகு வேடங்கள் புனைந்துங், கலைதுறந்து மு டையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங் கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே ய வன்றனைநம் புகவையமொருசிறிது முமு மல். 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்பு முறு தொன்று யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவ சொருப மாத, னன்றிதரு விதேககைவல் லியமென் றிசைப்பர் நவின்றவதை யெய்து

மா றெவ்வாற்று னென்னிற், பொன்றலி னித் தியகருமா நுட்டானந் தன்ஞற் புண் ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வத ஞற்,குன்றலறு சித்தசுத்தி யதஞற்பொய்க் குடும்பக் குற்றநிகழ் வதஞன்மெய்த் துறவு துறவதஞல். 179

முத்திவிருப் பதஞனே புறக்கரும வொ டுக்க மொழிந்ததஞல் யோகநிலை முயற்சி யது தன்ஞற், பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற் புகழருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத ஞனே, யத்துவித ஞாநமத ஞலவிச்சை நாச மதஞற்பொய்த் துவிதம யக் கழிதலத ஞனே, மெத்துசுக துக்கநினை வொழிவதஞல் விருப்பு வெறுப்பறுத லத ஞலொண் விதிவிலக்கோய் வதஞல். 180

வினையிரண்டு மகறலத ஞற்றேக பாவ விச்சிந்தி யதஞனே பாசமெலா மொழிதல், பினையறைந்த வதஞனே பராபரமாய் முடி வாய்ப் பெயர்சாதி குறிபெறு தொன்ருகி வாக்கு, மநமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி

மறிவிலா விதேககைவல்லியம்வந் தெய்து,
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பர
ஞலின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறமுத் த
மரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொ
ல் பொருளை விளங்கியிடக் கரதலா மலக
மெனக் காட்டிப், போதமய மாகியபே ரான
ந்தத் தழுத்தும் பொருவிகந்த விந்நூலை
முத்தி பெறற் குரிய, சாதநநான் கினையுட
டைந்தெவரானு .மென்றுந் தடுப்பரிய பிற
விநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி
னருட் குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்பு
டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவ
ந்தே. 182

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ் சிந்மயம்,

வைராக்ய டிண்டிமம்.

காம:க்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச
தேஹே திஷ்டந்தி தஸ்கரா:
ஜ்ஞாநரத்நாபஹாராய
தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரத: 1

ஜந்ம துக்கம் ஜரா துக்கம்
ஜாயா துக்கம் புந: புந:
ஸம்ஸார ஸாகரம் துக்கம்
தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரத: 2

மாதா நாஸ்தி பிதா நாஸ்தி
நாஸ்தி பந்து ஸஹோதர:
அர்த்தம் நாஸ்தி க்ருஹம் நாஸ்தி
தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரத: 3

ஆஶயாபத்ததே லோகே
கர்மணை பஹுசிந்தயா
ஆயு க்ஷீணம் நஜாநாதி
தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரத:. 4